

Original Research

Governing Law of Insurance Contracts in Iranian and American Law

Valiollah Fallah¹, Yasaman Yaghobi^{2*}

1 Master of Private Law, Law Department, Faculty of Humanities, Bandar Anzali Branch, Islamic Azad University, Bandar Anzali, Iran.

2 Associate Professor of Educational Management, Department of Nursing, Shahid Beheshti School of Nursing and Midwifery, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran.

Article ID: ahrar-51492

<p>Received: November, 1, 2023</p> <p>Accepted: February, 11, 2024</p> <p>Available online: March 20, 2024</p> <p>Keywords: Governing Law, Principle of the Rule of Will, Insurance Contract, Iran and America</p> <p>Main Subjects: Civil Law</p>	<p>Abstract</p> <p>Insurance contracts and the obligations arising from them, in most legal systems, are subject to the law agreed upon by the contracting parties. This law is called the law of the intention of the parties. Today, the principle of the sovereignty of the will is considered and discussed in a social, not individualistic, sense. In fact, the aforementioned principle, which initially had a philosophical face and was related to the dignity of man and his natural rights, is now respected as a useful social tool and is limited wherever it conflicts with a higher interest. It is on this basis that it is well stated in the statement of the provisions of this principle: "Persons are free to enter into agreements with each other in any reasonable manner they wish and to determine their effects, unless the terms of their agreement are unlawful because they are contrary to law or public order or morality." Article 10 of the Civil Code also expresses the same content with a slight difference as follows: "Private contracts are enforceable against those who have concluded them, unless they are expressly contrary to the law." In addition, according to Iranian and American civil laws, insurance is a contract under which one party (the insurer) undertakes to compensate the other party (the insured) for the damage caused to him or to pay a certain amount in exchange for the payment of a sum or sums by the other party (the insured). The obligor is called the insurer, the party to the obligation is called the insured, the amount that the insured pays to the insurer is called the premium, and what is insured is called the subject of insurance. Therefore, insurance contracts in Iranian and American laws have rules such as the principle of sovereignty of will, the principle governing contractual obligations, etc., which are considered as the rules governing insurance contracts. This research aims to take an effective and useful step in resolving challenges and differences of opinion by carefully examining the rules governing insurance contracts in Iran and the United States.</p>
---	--

*Corresponding Author: Yasaman Yaghobi

Address: Associate Professor of Educational Management, Department of Nursing, Shahid Beheshti School of Nursing and Midwifery, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran.

Email: yaghoobiyasaman@yahoo.com

Extended Abstract

1. Introduction

Insurance contracts and the obligations arising from them in most legal systems are subject to the law agreed upon by the parties to the contract.

2. Theoretical Framework

This law is technically called the law intended by the parties. Today, the principle of the rule of will is considered and discussed in a social and not individualistic concept. In fact, the aforementioned principle, which initially had a philosophical face and was related to the dignity of man and his natural rights, is now respected as a useful social tool and is limited wherever it encounters a higher interest. Accordingly, it is well stated in the expression of the contents of this principle: "People are free to make treaties with each other in any reasonable way they want and determine its effects, unless the content of their agreement is illegitimate due to conflict with the law or public order and morals."

3. Methodology

Information is collected with the tools of the library and scientific software and specialized websites. The method of data analysis in this research is descriptive-analytical. The status of the issue is discussed.

4. Results & Discussion

Article 10 of the Civil Code also expresses the same content with a slight difference: "Private contracts are binding on those who have concluded it, provided that it does not explicitly violate the law." In addition, according to the civil laws of Iran and America, insurance is a contract by which one party (the insurer) undertakes to compensate the other party (the insured) for the damage caused to him in the event of an accident in return for the payment of a sum or sums of money, or to pay a certain amount. The obligor is called the insurer, the obligee is called the insured, the sum paid by the insured to the insurer is called the premium, and what is insured is called the subject of insurance.

5. Conclusions & Suggestions

insurance contracts in the laws of Iran and America have rules such as the principle of the rule of will, the principle governing contractual obligations, etc., which are considered as the rules governing insurance contracts, and this research seeks to take an effective and useful step in resolving challenges and disagreements by carefully examining the rules governing insurance contracts in Iran and America. Governing law, principle of sovereignty of will, insurance contract, Iran and America • Comparative Studies in Emerging Fields: Expanding comparative research in areas such as intellectual property and family law to identify common patterns and create grounds for cooperation among different legal systems. This study, as an initial step in understanding the complexities of convergence and divergence in global private law, aims to contribute to the realization of justice and legal security beyond national borders by presenting scientific and practical approaches.

قانون حاکم بر قراردادهای بیمه در حقوق ایران و آمریکا

ولی اله فلاح^۱، یاسمن یعقوبی^{۲*}

- ۱ کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، واحد بندرانزلی، دانشگاه آزاد اسلامی، بندر انزلی، ایران.
۲ دانشیارمدیریت آموزشی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی شهید بهشتی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران.

کد مقاله: ahrar-51492	
چکیده	تاریخ دریافت: ۴ آبان ۱۴۰۲
قراردادهای بیمه و تعهدات ناشی از آن در اکثر نظام های حقوقی تابع قانونی است که مورد توافق طرفین قرارداد واقع می شود. این قانون را اصطلاحاً قانون منظور طرفین می نامند. امروزه اصل حاکمیت اراده در مفهومی اجتماعی و نه فردگرایانه مورد نظر و بحث و بررسی قرار می گیرد. در واقع اصل مزبور که در آغاز چهره ای فلسفی داشت و به حرمت انسان و حقوق طبیعی او مربوط می شد اکنون به عنوان وسیله مفید اجتماعی احترام دارد و هر جا با مصلحت والاتری برخورد پیدا کند محدود می شود. بر همین اساس است که در بیان مفاد این اصل به خوبی گفته شده است: اشخاص آزادند به هر شکل معقول که می خواهند با هم پیمان ببندد و آثار آنرا معین سازند، مگر اینکه مفاد تراضی آنان، به دلیل مخالفت با قانون یا نظم عمومی و اخلاق، نامشروع باشد». ماده ۱۰ قانون مدنی نیز همین مضمون را با اندک تفاوت بدین صورت بیان میکند: «قرارداد های خصوصی نسبت به کسانی که آن را منعقد نموده اند، در صورتی که مخالف صریح قانون نباشد، نافذ است. در ضمن، طبق قوانین مدنی ایران و آمریکا، بیمه عبارت است از قراردادی که به موجب آن یک طرف (بیمه گر) تعهد می کند در ازای پرداخت وجه یا وجوهی از طرف دیگر (بیمه گذار) در صورت وقوع یا بروز حادثه خسارت وارده بر او را جبران نموده یا وجه معینی را بپردازد. متعهد را بیمه گر، طرف تعهد را بیمه گذار و وجهی را که بیمه گذار به بیمه گر می پردازد حق بیمه و آنچه را که بیمه می شود موضوع بیمه نامند. لذا، قراردادهای بیمه در قوانین ایران و آمریکا دارای قواعدی مثل اصل حاکمیت اراده، اصل حاکم بر تعهدات قراردادی و... می باشد که به عنوان قواعد حاکم بر قراردادهای بیمه قلمداد می گردد و این پژوهش درصداست بابررسی دقیق قواعد حاکم بر قراردادهای بیمه ایران و آمریکا گامی موثر و مفید در مرتفع شدن چالشها و اختلاف نظرها بردارد.	تاریخ پذیرش: ۲۲ بهمن ۱۴۰۲
	کلیدواژه ها: قانون حاکم، اصل حاکمیت اراده، قرارداد بیمه، ایران و آمریکا
محورهای موضوعی: حقوق مدنی	

* نویسنده مسئول: یاسمن یعقوبی

آدرس: دانشیارمدیریت آموزشی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی شهید بهشتی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران.

ایمیل: yaghobiyasaman@yahoo.com

۱- مقدمه

قراردادها و تعهدات ناشی از آن در اکثر نظام های حقوقی تابع قانونی است که مورد توافق طرفین قرارداد واقع می شود. این قانون را اصطلاحاً قانون منظور طرفین می نامند. اصل حاکمیت اراده، امارت مشخص تعیین قانون صلاحیتدار (محل انعقاد عقد، محل اجرای عقد، اقامتگاه متعاملین، تابعیت متعاملین و مانند آنها)، تعیین حدود اراده متعاملین از قوانین حاکم بر قراردادهای بیمه در ایران هستند. بنابراین، از مطالبی که به طور کلی درباره تعیین قانون حاکم بر قرار داد گفته شد معلوم گردید که با وجود اختلاف نظر حقوقدانان هنوز هم تبعیت از اصل حاکمیت اراده با قیود و شرایط خاصی مورد توجه می باشد و ظاهراً نمی توان حق متعاملین را در تعیین قانون صلاحیتدار مورد تردید قرار داد. البته باید متوجه باشیم که قانون منظور طرفین نمی توانند بر تمام مسائل مربوط به قرارداد حکومت کند، زیرا بعضی از موضوعات یک قرارداد مانند اهلیت متعاقدین الزاماً تابع قانون صالحیتدار دیگری است که قانونگذار معین کرده است (امیرمعزی، ۱۳۹۰، ص ۴۳).

ضمناً باید این نکته را نیز اضافه کنیم که منطقاً امری یا اختیاری بودن قاعده حل تعارض (قانون بین المللی) فرع بر امری یا اختیاری بودن قانون ماهوی (قانون داخلی) مربوطه است.

لذا، در هر قراردادی قوانین و مقررات خاصی حاکم است و بی تردید قرارداد بیمه نیز در قوانین مدنی ایران و آمریکا مورد توجه ویژه قرار گرفته است زیرا، در قرارداد بیمه نیز احتمال دارد طرفین پایبند به تعهدات نبوده و مشکلات زیادی به وجود آید و برای اینکه در تنظیم و اجرای قرارداد بیمه نظم حقوقی ایجاد گردد و طرفین قرارداد قصد سوء استفاده از همدیگر رانداشته باشند در قوانین مربوط به بیمه نیز در کشورهای مختلفی از جمله در کشور ایران و آمریکا مقررات و قواعد خاصی طراحی شده و طرفین راملزم به رعایت این قواعد نموده است که در این پژوهش برای مرتفع شدن چالشها و اختلاف نظرها به بررسی و ارائه نتایج مطلوب در این زمینه پرداخته می شود.

۲- پیشینه تحقیق

شجاعی، سعادت. (۱۳۸۸) پژوهشی با عنوان اصول حاکم بر قراردادهای بیمه انجام داده و به این نتیجه رسیده است، تمام قراردادهای و عقود و روابط افراد مبتنی بر حسن نیت است در بیمه به علت ماهیت خاص آن خود حسن نیت از اهمیت خاصی برخوردار است با توجه به تنوع و تعدد بیمه نامه های صادره عملاً امکان شناسایی دقیق وضعیت دقیق بر اساس انجام بازدید و کارشناسی وجود ندارد. عملاً بیمه گران امکان انجام این کار را ندارند، لذا طرفین باید با اعتماد و اطمینان رابطه حقوقی خود را بنا نهند. برابر این اصل بیمه گذار موظف است هنگام بیمه نمودن و در کمال صداقت و امانت همه اطلاعاتی که بیمه گر لازم دارد تا ریسک را شناسایی و بیمه کند ارائه. (شجاعی، ۱۳۸۸، ۱۵-۳۴)

گوهری سارا. (۱۳۹۰) هدف از انعقاد عقد بیمه ایجاد تامین مناسب برای بیمه گذار و جبران زیان وارده او به گونه ای که وی را در وضعیت قبل از حادثه قرار دهد. هر چند خسارت وارده به بیمه گذار به صورت کامل قابل جبران نیست لیکن همواره بیمه گر سعی می نماید با صدور بیمه نامه مناسب به بیمه گذار در جبران خسارت کمک نماید. از طرف دیگر بیمه وسیله جبران خسارت است نه وسیله انتفاع بیمه گذار. استفاده غیر مجاز بیمه گذار از بیمه نامه سبب تحریک وی به ایجاد خسارت و موجب دارا شدن خلاف اصول و قواعد خواهد شد. در بیمه

های گرامتی این اصل کاملاً صادق است لیکن در بیمه های اشخاص به لحاظ اینکه از اصل سرمایه و نه گرامت تبعیت می کند. (گوهری، ۱۳۹۰، ۵-۱۸)

صفی پرست، محمود (۱۳۹۰) در پژوهشی با عنوان قوانین حاکم بر قراردادهای بیمه تبیین می نمایند، ریسک عنوانی است که دقیقاً در مقابل شانس قرار می گیرد و مأخذ محاسبه تمامی قراردادهای بیمه و به خصوص بیمه اشخاص، موضوع ریسک و برآورد میزان آن است- که برحسب افزایش و کاهش- بر سرنوشت قرارداد اثرگذار بوده و از این رو، بررسی میزان آن در قرارداد و تعیین حق بیمه براساس آن از اهمیت به سزایی برخوردار است. این مقاله در مقام تبیین و بررسی تعریف، انواع و آثار ریسک بر قراردادهای بیمه اشخاص برآمده است. (صفی پرست، ۱۳۸۸، ۸۴-۱۹)

استیفن والدمن؛ (۱۳۸۹) در پژوهشی با عنوان آشفستگی در صنعت بیمه امریکابه این نتیجه رسیده است، قرارداد بیمه یکی از رایج ترین و در عین حال بحث برانگیزترین عقود است. با وجود گذشت بیش از ۴ قرن از ظهور صنعت بیمه به مفهوم امروزی آن و ورود آن به تمام نظام های حقوقی جهان، هنوز در قواعد و اصول حاکم بر این قرارداد جای بحث و مجادله است. هنوز هستند کسانی که قرارداد بیمه را از مصادیق قمار، گروبندی و ردیف ضمان ما لم یجب دانسته و عقیده به صحت و اصالت آن ندارند. قرارداد بیمه به دلیل ویژگی خاص آن دارای اصولی است که در سایر عقود کمتر دیده می شود. اصولی مانند حسن نیت، اصل منع بیمه مضاعف، اصل نفع بیمه ای، اصل خسارت، اصل خطر و اصل جانشینی که در این بین اصل جانشینی به دلیل کاربرد علمی آن بیش از سایر اصول جای بحث و تعمق دارد. در این مقاله سعی شده آشفستگی در صنعت بیمه امریکا، مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

بورن (۲۰۰۶) در پژوهشی چنین نتیجه ای به دست آورده است، نظام حقوقی آمریکا کامل ترین سیستم را در مورد قانون حاکم بر قراردادهای بیمه داراست، هنگام بسط و توسعه این سیستم، نویسندگان آمریکایی نظرات مختلفی ابراز کردند شرط انتخاب مرجع رسیدگی یکی از مسائلی است که در آمریکا به رسمیت شناخته شده است. هدف از شرط انتخاب مرجع رسیدگی، اعطاء صلاحیت انحصاری به دادگاههای به دادگاههای مختلف و جلوگیری از اعمال صلاحیت دادگاههای دیگر برای حل و فصل اختلافات قراردادهای بیمه می باشد. بی تردید برای اینکه چنین شروطی معتبر باشد، باید انتخاب قانون حاکم منطقی باشد. هنگامی که شرط انتخاب مرجع رسیدگی وجود ندارد، دو روش پیگیری میشود. این دو روش در «مجموعه اصول و قواعد حقوقی دوم تعارض قوانین» اشاره شده اند. لذا، مطابق این مجموعه، قانون حاکم بر صحت و اعتبار قرارداد، قانون محل انعقاد عقد است. و قانون محل اجرای قرارداد بر تعهدات قرارداد حاکم است.

از آنجا که مطالعه تطبیقی قانون حاکم بر قراردادهای بیمه در نظام حقوقی ایران و آمریکا، به لحاظ کاربردی و بطور گسترده مورد بررسی قرار نگرفته است در این نوشتار سعی بر آنست که با بررسی دقیق موضوع امکان آشنائی متصدیان امر با این موضوع فراهم شود. د این موضوع از جمله موضوعات بدیع، تازه و کاربردی بوده و تاکنون از دید بسیاری از علما مغفول مانده و به صورت کاملاً موردی به آن اشاره شده است و به همین دلیل باید بیشتر توضیح و تبیین گردد.

۲- کلیات و مفاهیم

۱-۲- تعریف لغوی بیمه

واژه بیمه مشتق از بیم (به معنی خطر) و اسمی فارسی به معنای اطمینان در مقابل مخاطره محتمل الوقوع دانسته شده است. (نفیسی ، ۱۳۱۷ ، ۴۹) و در فرهنگ معین بیمه به معنی « ضمانت » و معادل بیمه در زبان اردو و هندی تعریف شده است. (معین ، ۱۳۶۰ ، ۶۳۳) برخی از کارشناسان فن ، این لغت را از ریشه عربی التأمین و بمعنای « تأمین و آسایش » ترجمه کرده اند. لیکن عده ای از واژه شناسان معتقدند که بیمه دارای ریشه فارسی بوده و از کلمه « بیم » باضافه پسوند « ه » تشکیل گردیده و بمعنی « آنچه مربوط به هراس و نگرانی است » می باشد ، که البته اعتقاد اخیر منطقی تر و برای ما فارسی زبانان ، قابل قبول تر به نظر میرسد در زبان فرانسه از واژه « آسورانس » و در انگلیسی از واژه « اینشورنس » و یا « اشورنس » استفاده می شود لیکن در زبان انگلیسی واژه اخیر بیشتر در خصوص بیمه های اشخاص بکار برده می شود . معادل عربی بیمه نیز واژه « التأمین » می باشد . فرهنگستان ایران بیمه را اصطلاح بانکی شمرده و در تعریف آن می گوید « بیمه عملی است که اشخاص پول مسولیت کالا یا سرمایه یا جان خود را بر عهده دیگری می گذارند و بیمه کننده در هنگام زیان باید مقدار خسارت را بپردازد . (ایزد پناه ، ۱۳۷۷ ، ۲)

۲-۲- تعریف اصطلاحی

در تعریف حقوقی بیمه عبارتست از قراردادی که به موجب آن یک طرف (بیمه گر) تعهد می کند در ازای پرداخت وجه یا جوهی از طرف دیگر (بیمه گذار) در صورت وقوع یا بروز حادثه خسارت وارده بر او را جبران نموده یا وجه معینی را بپردازد. متعهد را بیمه گر، طرف تعهد را بیمه گذار و وجهی را که بیمه گذار به بیمه گر می پردازد حق بیمه و آنچه را که بیمه می شود موضوع بیمه نامند. در تعریف فرانسوی بیمه گفته شده است : « بیمه عبارتست از آنچه عملی که طی آن بیمه گذار با پرداخت حق بیمه به بیمه گر که یک سلسله خطرات را قبول می کند و بر اساس علم آمار خسارت ناشی از آنها را جبران می نماید ؛ تعهدی به نفع خود یا برای ثالث تحصیل می کند . با این تعهد در صورت وقوع خطر موضوع قرارداد از طرف بیمه گر انجام می شود . » (بیمه آسیا ، ۱۳۷۵ ، ۳۷) بیمه دارای انواع و اقسام مختلفی است که عبارتند از ؛ بیمه های اجتماعی و بیمه های بازرگانی. بیمه گذار : شخصی است حقیقی یا حقوقی که در ازای پرداخت وجه معین (یا قبول متقابل مسولیت) عواقب ناشی از خطرات معینی را نزد بیمه گر بیمه می کند . بیمه گر : شخصی است که متعهد می شود در ازای پرداخت وجه یا جوهی یا تقبل مسوولیت و مشارکت از طرف دیگر در صورت وقوع یا بروز حادثه، خسارت وارد به او را جبران کند . بیمه نامه : سندی است که شرایط عقد بیمه در آن نوشته می شود و حاکی از وجود « یک عقد یا قرار داد بیمه است و این اصطلاح گاهی در متون بیمه به جای اصطلاح « عقد بیمه » بکار می رود و بطور موجز سند اثبات کننده قرارداد بیمه است . حق بیمه : عوضی است که بیمه گذار در قبال تعهد بیمه گر به جبران خسارت می پردازد و در واقع قیمت خطر است . موضوع بیمه : آنچه که عقد بیمه برای آن واقع می شود : هر عقد باید دارای موضوع باشد. اموال یا اشخاص موضوع بیمه قرار می گیرند. اگرچه عبارت « موضوع » در مورد بیمه های اموال بکار می رود اما مواردی مانند سلامتی و حیات یک شخص « موضوع بیمه » است. در یک تحلیل دقیق باید «خطر وریسک» وقوع خسارات را موضوع بیمه دانست و در واقع موضوع بیمه خطر یا حادثه ای است که متوجه مال یا شخص می شود. ریسک بیمه : در حقوق بیمه ریسک مفهومی کلیدی به شمار می رود. در بین

سه عنصر اساسی عقد بیمه (ریسک، حق بیمه و وقوع حادثه)، ریسک نقشی اساسی و تعیین کننده تراز بقیه دارد چون محاسبه حق بیمه و پوشش بیمه ای (موضوع تعهدات بیمه گذار و بیمه گر) بر اساس ریسک موضوع بیمه تعیین می شود. از آنجا که ریسک در تمامی جلوه های بیمه حاضر و مؤثر است، دارای مفهوم و جنبه های گوناگونی است. ریسک در تمامی جلوه های بیمه حاضر و مؤثر است، دارای مفهوم و جنبه های گوناگونی است، ریسک مورد توجه بیمه احتمال وقوع یک حادثه است. مطابق این مفهوم ریسک واقعه ای است اتفاقی و احتمالی که منشأ ایراد خسارت خواهد بود. آتش سوزی، بلایای طبیعی، تصادفات و حوادث موجب مسئولیت مدنی و مرگ که موجب ایجاد حق در بیمه عمر خواهد شد از مصادیق مشخص ریسک به شمار می روند. جنبه اتفاقی بودن بیانگر آن است که ریسک توجه به وقوع حوادث در آینده دارد. لذا حوادثی که قبلاً تحقق یافته اند، به علت آنکه احتمالی بودن در مورد آن بی معنی است، قابل بیمه نیست. احتمالی بودن می تواند متوجه وقوع حادثه باشد. مثل مورد آتش سوزی یا حوادث رانندگی) یا زمان وقوع حادثه (مثل مرگ). (کریمی، ۱۳۸۲، ۲۳) در برخی مواقع ریسک به عنوان خسارت تعلق می گیرد و نه به حادثه موجب خسارت، که در این صورت ممکن است وقوع آن حادثه مشکوک و احتمالی باشد. لذا در این موارد به علت وجود عنصر تردید و احتمال اخذ پوشش بیمه ممکن خواهد بود. همچنین در مواردی ریسک به عنوان موضوع تضمین بیمه به کار می رود. در این تعبیر به بخشی از دارایی یا فعالیت یا تمامیت جسمانی افراد ریسک اطلاق می شود. بدین نحو از اموری همچون فعالیت کارخانه، اقامتگاه و تمامیت جسمانی شخص به عنوان ریسک بیمه یاد می شود و منظور خطرات کلی وقوع حوادثی است که می تواند خسارتی را برای کارخانه یا اقامتگاه یا شخص به بار آورد. (اوتریل، ۱۳۸۱، ۲۲)

۳-۳- بیمه بین المللی

یک معامله بیمه ای ممکن است به دلایل زیر بین المللی نامیده شود :

- الف - ممکن است بیمه گذار، بیمه را از بیمه گری که در کشور دیگری تاسیس شده است خریداری کند. این موضوع خدمات یا بازرگانی بین مرزی توصیف می شود و بیمه گر اغلب بیگانه یا فاقد اجازه ورود تلقی می گردد.
 - ب - ممکن است بیمه از بیمه گر تاسیس شده در همان کشور (بیمه گر دارای اجازه ورود) خریداری شود ولی دفتر مرکزی آن بیمه گر در کشور دیگر قرار داشته باشد. از آنجا که عمده سهامداران ساکن خارج هستند، سود سهام نیازمند عبور از مرزهای بین المللی است.
 - ج - به رغم واقع شدن بیمه گر و بیمه گذار در یک کشور، بیمه به نقل و انتقال بین المللی کالا و پرسنل وابسته است. این حالت در بیمه دریایی، هوایی و حمل و نقل معمول می باشد، این حالت در بیمه اعتباری و ترتیبات خرید چند ملیتی بیمه نیز ملاحظه می شود.. (شکری، ۱۳۸۳، ۴۳)
- با وجود اینکه بیمه داخلی برای بیمه گذاران همیشه مقرون به صرفه تر است؛ اما مواردی وجود دارند که بیمه بین المللی را موجه تر می سازند:
- جایی که پوشش بیمه ای داخلی ممکن نباشد؛ مثلاً دارای ریسک بزرگ یا غیر معمولی باشد که بازار بیمه محلی به علت فقدان ظرفیت یا کمبود کارشناس نتواند آن را بیمه کند.
 - ب - جایی که پوشش محلی بسیار گران است.
 - ج - جایی که خسارت بر اساس پول محلی نیست.
 - د - جایی که بیمه گذار شهروند محلی نیست که در این صورت ممکن است ترجیح دهد در نزد بیمه گر کشور متبوع خود بیمه شود.

۲-۴- تعریف بیمه در قانون آمریکا

قانون یکنواخت شرکت مدنی در امریکا تعریف کوتاه تری از بیمه ارائه می دهد، این که، قدی که یک طرف تعهد می کند در ازاء پرداخت وجه یا وجوهی از طرف دیگر، در صورت وقوع یا بروز حادثه، خسارت وارد بر او را جبران نموده یا وجه معینی را بپردازد. متعهد را بیمه گر، طرف تعهد را بیمه گذار، وجهی را که بیمه گذار به بیمه گر می پردازد. (قانون یکنواخت شرکت مدنی، ۱۱۲، ۱۹۱۴)

۴- بحث اصلی

عقد بیمه در حقوق ایران جزء عقود نامعین قرار دارد و قانون گذار در قانون مدنی این عقد را تعریف نکرده است. و لذا در نحوه انعقاد، چگونگی تنظیم، اجرا، شرایط و اصول حاکم تفاوت هایی با دیگر عقود دارد که در این پایان نامه به آنها پرداختیم. در واقع، عقد بیمه از منطبق و اصولی پیروی می کند که با منطق بسیاری از عقود معین شناخته شده مغایرت دارد و بسیاری از قواعد عمومی حاکم بر قراردادهای در این مورد قابلیت اجرا ندارند. عقد بیمه زاده نیازهای خاص اقتصادی است و همین نیازها و بایدهای اقتصادی بسیاری از احکام آن را رقم می زند و اصول کلی حاکم بر عقود را، آنچنان که در قانون مدنی آمده است، در این مورد منتفی می نمایند؛ برای مثال، اساس عقد بیمه بر غیر قطعی بودن تحقق تکلیف قراردادی یکی از طرفین عقد (بیمه گر) است، آنچه می تواند به عنوان نامعین بودن یکی از عوضین عقد لحاظ شود. بدین نحو آنچه در دیگر عقود باعث بطلان عقد می شود در عقد بیمه به عنوان طبیعت عقد بشمار می رود.

علاوه بر این، نقش حساس حسن نیت و سوء نیت در عقد بیمه موجب پیدایش احکام خاص بسیاری می شود، در حالی که در حقوق ما اساساً سوء نیت یا حسن نیت افراد، اثر تعیین کننده ای بر اعتبار و آثار عقد ندارد. امروزه بیمه بین المللی بخش زیادی از فعالیت های بیمه ای را به خود اختصاص داده است. بیمه وقتی وصف بین المللی به خود می گیرد که فراتر از یک کشور باشد مثلاً بیمه گزار، بیمه گر در کشورهای مختلف قرار داشته باشند. همچنین در صورتی که قسمتی یا تمام پول حاصل از چنین تجارتي از مرزهای بین المللی عبور کند در مورد نحوه تنظیم انواع مختلف بیمه های بین المللی در کشورهای مختلف جهان می توان گفت از آنجا که موسسه بیمه لویدز لندن یکی از قدیمی ترین و معتبرترین موسساتی است که در زمینه صدور انواع بیمه نامه در جهان مطرح می باشد و همچنین به دلیل حاکم بودن قوانین بین المللی و یکسان بر صنعت بیمه و نیز با توجه به اینکه «نهاد بیمه» بر حسب سرشت و گوهر همکاری و تعاون و سازوکار فنی خود جنبه جهانی دارد و ضوابط و قواعد بیمه ای در همه کشورها از همانندی بسیاری برخوردارند، لذا اکثر شرکت های بیمه در نقاط مختلف دنیا، که کم سابقه تر از موسسه لویدز بوده و در این زمینه از تخصص و تجربه کافی برخوردار نمی باشند یا به صورت اتکایی با این موسسه ارتباط برقرار کرده و در عین حال که خود بیمه گر می باشند؛ بیمه گذار موسسه لویدز نیز محسوب می گردند. بدیهی است تنظیم بیمه نامه توسط شرکت های بیمه ایرانی به دلیل اعمال تحریم های سیاسی و اقتصادی از سوی کشورهای صاحب تکنولوژی و صنعت که اثر نامطلوب و غیر قابل انکاری نیز در صنعت بیمه کشور نهاده است و همچنین به علت محدودیت سرمایه این شرکت ها و در نتیجه کاهش میزان پوشش دهی خطرات، آنچنان که باید به سرانجام نمی رسد. و از طرفی فقدان و نقص قوانین و مقررات خاص در این زمینه نیز مساله را بغرنج تر نموده، بر پیچیدگی آن می افزاید. درضمن، حسن نیت از مهمترین قواعد قرارداد بیمه در ایران و آمریکا به شمار می آید، در حقوق، حسن نیت در اصل، مفهومی اخلاقی است که به تدریج به علم حقوق راه یافته و نهادینه شده است. در واقع، قاعده حسن نیت یکی از نمادهای

تأثیر اخلاق بر حقوق به‌شمار می‌رود. به نظر برخی حقوق‌دانان، مفهوم حسن نیت در عین سهولت و آشکار بودن، در مقام توصیف و تطبیق بر مصادیق دشوار می‌نماید و به‌گونه دقیق قابل تعریف نیست.

در ضمن، تعهدنیز از موارد مهم در قرارداد بیمه در ایران و آمریکا بوده و در اصطلاح عبارت است از «یک رابط حقوقی، که بموجب آن شخص یا اشخاص معین، نظر باقتضای عقد یا شبه عقد یا جرم یا شبه جرم و یا بحکم قانونی ملزم به دادن چیزی یا مکلف به فعل یا ترک عمل معینی، بنفع شخص یا اشخاص معین می‌شود» بیمه در قانون ایران و آمریکا پیش بینی شده بدینصورت، قانون بیمه ایران، همانند سایر قانون‌های متداول در جهان، بیمه را گونه‌ای عقد می‌داند که با واژه قرارداد و پیمان هم‌ردیف و هم‌وزن است. بنابراین، معانی بسیاری از واژگانی که به آنها اشاره کردیم، به‌استثناء ایقاع، به بحث عقد بیمه ارتباط دارند و به همین جهت واژگانی مانند تعهد، الزام، معاهده و پیمان در این جستار کاربرد فراوان دارند. در این بحث، بیشتر از واژه قرارداد بیمه یا بیمه‌نامه، که نمود و تجلی توافق یا قرارداد بسته شده میان بیمه‌گر و بیمه‌گذار است، بهره می‌گیریم چرا که در عمل و عرف جاری میان مردم بیشتر از قرارداد بیمه یا بیمه‌نامه صحبت می‌شود. در بخش اول قانون بیمه آمریکا نیز آمده است، بیمه، قراردادی است که موضوع آن جبران خسارت وارده به اموال و دارائی بیمه‌گذار است. به موجب اصل غرامت، بیمه نباید هرگز به صورت منشأ سود برای بیمه‌گذار درآید. بیمه‌گر متعهد جبران خسارت و رفع بی‌تعادلی است که در پی حادثه مورد بیمه در وضع مالی بیمه‌گذار پدیدار می‌شود. بنابراین جبران خسارت نباید بیمه‌گذار را در وضعی مساعدتر از قبل از وقوع حادثه قرار دهد. به دیگر سخن، وقتی بیمه به طور کامل و صحیح انجام گرفته باشد نباید پرداخت خسارت تغییری به نفع بیمه‌گذار در وضع مالی او به وجود آورد. اصل جبران خسارت واقعی به بیمه‌های اموال و مسئولیت اختصاص دارد و در مورد بیمه‌های اشخاص صدق نمی‌کند،

اصل داوری نیز در قانون بیمه ایران و آمریکا مهم تلقی شده و چنین تبیین شده، هرگونه اختلاف بین بیمه‌گر و بیمه‌گذار، به‌ویژه از نظر فنی، ترجیحاً در مرحله نخست از طریق توافق و سازش انجام می‌گیرد. طرفین قرارداد به‌ویژه بیمه‌گر، علاقه‌ای به طرح دعوا در دادگاه ندارند. زیرا اولاً "مراحل رسیدگی طولانی است و ثانیاً" ممکن است به اعتبار حرفه‌ای و حسن شهرت شرکت بیمه لطمه وارد شود. اگر اختلاف و عدم توافق طرفین در شمول یا عدم شمول قرارداد یا میزان خسارت از طریق سازش امکانپذیر نباشد موضوع به داوری ارجاع می‌گردد. مزیت داوری در این است که اولاً "به دور از تشریفات دست و پا گیر اداری و کم هزینه است و ثانیاً" داوران اغلب از میان افراد صاحب‌نظر فنی و مدیران بازنشسته یا شاغل متخصص در امر بیمه و موضوع مورد اختلاف طرفین انتخاب می‌شوند. شرایط داوری در شرایط بیمه‌نامه درج می‌شود اگر طرفین توافق کنند موضوع به یک داور واحد ارجاع می‌شود در غیر اینصورت هر یک از طرفین اختلاف، یک داور انتخاب می‌کند که مشترکاً "به موضوع اختلاف رسیدگی نماید. در این مرحله نیز اگر موضوع اختلاف حل نشود یا داوران در مورد نکته خاصی هم‌رای نباشند سر داوران انتخاب می‌شود که به موضوع رسیدگی می‌کند و رای هیات داوران به طرفین برای اجرا ابلاغ می‌شود.

ضمناً، بیمه در کشور آمریکا تقریباً جزو هزینه‌های گران در ایالات متحده محسوب می‌گردد. دانشجوی ایرانی یا خارجی ممکن است برای بیمه‌های تکمیلی آمریکا از ۱۰۰ دلار در ماه تا ۵۰۰ دلار در ماه هزینه بپردازد. در کشور آمریکا معمولاً برای دانشجویان تحقیقات ویژه‌ای وجود دارد و بیمه در آمریکا می‌تواند برای دانشجویان بسیار ارزان‌تر باشد. بیمه‌های تکمیلی در آمریکا همه هزینه‌های دارو و درمان و حتی هزینه‌های دندانپزشکی، چشم و عینک را نیز می‌پردازند که البته به نوع قرارداد شما در آمریکا بستگی دارد.

۵- نتیجه گیری

درفانون بیمه ایران و آمریکا، بیمه‌گزار موظف است در هنگام عقد قرارداد بیمه و در جریان آن کلیه اطلاعاتی که در خصوص مورد بیمه قرار دارد و مؤثر در تشدید خطر است با کمال درستی و صداقت اظهار کند (اعم از اینکه بیمه‌گر این اطلاعات را خواسته باشد یا نخواستہ باشد) به طوری که بیمه‌گر با بهره‌گیری از این اطلاعات بتواند اهمیت خطری را که مورد پوشش قرار می‌دهد تشخیص دهد. همچنین، بیمه‌گر موظف است در قرارداد بیمه (بیمه‌نامه) هر آنچه که نشان‌دهنده تعهدات اوست، چه از لحاظ کیفی و چه از لحاظ کمی ذکر کند و مواردی را که به نحوی در صورت بروز حادثه می‌تواند مؤثر در پرداخت خسارت باشد در بیمه‌نامه قید نماید. از به کار بردن عبارات ابهام‌آمیز خودداری کرده و متن قرارداد را به طور ساده و قابل فهم با حروف مناسب که قابل درک بیمه‌گزاران عادی باشد تنظیم نماید اصل جبران خسارت نیز از اصول مهم قانون بیمه ایران و آمریکامی باشد و در ماده ۶۳ق.ب قانون آمریکا این مورد بیشتر مورد توجه واقع شده است، در تمام قراردادهای میزان تعهدات طرفین و نحوه انجام آن با توافق خود آنها معین می‌شود .

References

1. Amirmoezi, M. (2011). Contracts and their obligations, Tehran, Qognos Publications, p. 43. **[In Persian]**
2. Auber, J. (2003). The legal nature of reinsurance contracts in America, translated by Janali Mahmoud Salehi, Tehran, Central Insurance of Iran Publications. **[In Persian]**
3. Katouzian, N. (2009). Civil law. General rules of contracts. Volume 1. Tehran: Joint Stock Company, p. 334. **[In Persian]**
4. Karimi, A. (2009). Insurance Generalities, 8th Edition-Tehran, Central Insurance Research Institute Publications, p. 22. **[In Persian]**
5. Kamalan, S. (2014) Iranian Insurance Law, Tehran, Kamalan Publications, 3rd Edition.**[In Persian]**
6. Steven Hill, 2007; Review of Contract Principles in American Civil Law, Journal: Western Travel, No. 56, pp. 98-101
7. Shojai S. (2009) .Principles Governing Insurance Contracts, Insurance World News, No. 157, pp. 15-34. **[In Persian]**
8. Sehat, S. Nazarmand, A. Ehsan F. Study of the legal nature of life insurance contracts, Journal: Insurance World News, April 2011 - Issue 154, pp. 5 to 22.**[In Persian]**
9. Gohari, S.(2011). Law governing the conclusion of insurance contracts, Insurance World News, Issue 160, pp. 5 to 18..**[In Persian]**
10. Sahfiparast,M (2009) .Laws governing insurance contracts, Insurance Research, Issue 13, 66 pages - from 19 to 84. **[In Persian]**
11. Alizadeh, A. (2012) Study of the legal status of life insurance contracts, Journal: Insurance Research (Insurance Industry): Volume 27, No. 3, Serial 17; pp. 147-173.**[In Persian]**
12. Moin Ali Akbar (2016), Amir Kabir Publications, Fifth Edition.**[In Persian]**
13. Laws, Circulars and Regulatory Signs
14. Previously, the Insurance Law approved in 1316
15. Previously, the Civil Code
16. Approval No. 5024/T/235 dated 11/4/1367 of the Council of Ministers
17. Advisory Opinion of the Legal Department of Justice No. 1571/7 dated 24/3/73
18. Collection of Laws of 1316 (1352). Official Gazette of Iran, Third Edition, p. 2.